

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

596. An approbare possit Confessarios & approbatos revocare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Rhoc ipsum ex eo, quod Tridentinum disponens electionem Vicarii per Vicarium sede vacante faciendam non excluderit, qui possint constitui plures cum divisione jurisdictionis. Pignat. loc. cit. num. 6. prout id tradit Sbrozal. i. qu. 50. num. 3. Garc. part. 5. cap. 7. num. 36. juxta dicta à nobis supra.

Questio 589. Num Vicarius Capituli visitare posse diaecsum sine speciali commissione Capituli?

REsp. De hoc dictum satis supra, ubi quæsumus, an id possit Capitulum.

Questio 590. Num Vicarius Capitularis celebrare posse synodum sine speciali commissione Capituli?

REsp. Post Capitulum per suum Vicarium celebrare synodum, ex Ventrigl. & aliis dictum fuit supra, ubi an id competat Capitulo. Verum non id possit Vicarius ex generali commissione Vicariatus sine speciali Capituli mandato, nou determinant illi Authores, qua in re dicendum videtur, id eum posse sine speciali mandato, sicut ab illo visitare potest; cum visitare non minus sit inter ardua, quam cogere synodum; nec cogere synodum minus sit de lege jurisdictionis, quam visitare, lexque diaecana non minus urgat unum, quam alterum; & tamen visitare potest Vicarius sine tali mandato: ergo & synodum cogere.

Questio 591. Num Vicarius Capituli dare possit licentiam edificandi nova monasteria?

REsp. Id Vicarium non posse, expressè tenent Diana p. 8. tr. 3. 4. resol. 68. in fine. Barbojur. eccl. l. 1. c. 2. n. 60. Pax Jord. l. 12. cit. 2. n. 27. pariter restantes, sic definitum à S. Congreg. Concil. 19. Febr. 1633. Verum tam legendus Fagn. in c. non amplius de institutionib. maximè à n. 66. ubi, quod servat à formâ, quam Clemens VIII. præscripti in Constitut. sub 99. edita 23. Jul. 1603. (cujus contentum quoad præsens punctum vide apud eundem Fagn. loc. cit. n. 65. uti & apud Dian. loc. cit. multis Authores referentes) Conventus Mendicantium erigi possunt de licentia Ordinarii, nec opus sit licentia sedis Apostolica; quem intellectum esse Concilia Trid. probaverit S. Congregatio, quæ etiam tam se Secretario, quam anteactis temporibus multas monasteriorum erectiones probarit ab Ordinariis factas absq; e licentia sedis Apostolica. Quin etiam ait Fagnanus n. 70. hanc facultatem novum monasterium erigendi S. Congregatio nec denegaverit Vicario generali Episcopi ad id speciale mandatum habenti; nec forsitan Vicario Capituli sede vacante. Et propterea quoddam monasterium Fratrum S. Dominici cœptum edificari de illius licentia respondit finendum esse, & ad finem perduci. Quia omnia (ut pergit Fagn.) cogunt me credere apocrypham esse decisionem, quam referunt Campanilis & alii, cum præsertim loquuntur de Monachis, qui nullo jure arctantur ad obtinendam super hoc licentiam sedis Apostolica; nec talem decisionem usquam

F. Leuranii Tract. III. De Capit. sed. v. 18.

reperi in libris publicis S. Congregationis. Quæ de Vicario Capitulari, si vera sunt, videtur is ad hoc non fecus, ac Vicarius Episcopi speciali mandato Capituli egere.

Questio 592. An Vicarius Capitularis possit licentiam dare novitio disponendi de bonis suis temporalibus?

REsp. Affirmative. Ventrigl. ro. 2. annot. 15. §. 2. nu. 51. ubi ait, posse id concedere Capitulum, vel ejus Vicarium, Cùmque id indistincte, & sub disjunctione dicat, videtur ad hoc non requirere quod Vicarium speciale mandatum Capituli; sed neque id est ex arduis, aut singularibus. Vide quæ hac in parte dicta sunt supra de Capitulo. Et sic in genere posse Capitulum, vel ejus Vicarium concedere omnes licentias, quas poterat Episcopus, ait num. 51. Ventrigl.

Questio 593. Num Vicarius Capituli exigeat repositum subsidium charitativum?

REsp. Id eum posse, sed non nisi de mandato Capituli, Ventrigl. loc. cit. nu. 48. Vide de hoc dicta supra, ubi quid in hoc puncto possit Capitulum.

Questio 594. Num Vicarius Capituli suppletere posse consensum ad hoc, ut Ecclesiastici graventur gabellis, & exactionibus?

REsp. Negativè. Pagn. in c. novit. ne sed. vac. aliquid innovetur. num. 21. ubi: ad hujusmodi onera imponenda præter alia exiguntur deliberatio & consensus Episcopi & Cleri. Unde non sufficit consensus Vicarii Capitularis. Item num. 23. ubi: renuntiationi immunitatis hujusmodi (intellige ab exactionibus) non potest Vicarius Capituli assensum præbere, quia Capitulum sede vacante non succedit in potestate alienandi jura & bona ecclesie, &c. Vide dicta hoc in puncto de Capitulo.

Questio 595. An Vicarius Capituli immunitate posse voluntates ultimas in casibus, in quibus id potest Episcopus?

REsonder pariformiter de hoc quoad Capitulum, & ejus Vicarium Ventrigl. loc. cit. n. 45; adeoque videtur id posse sine speciali Capituli mandato.

Questio 596. An possit approbare confessarios, & approbatos revocare, & ubi inhabiles, reprobare?

I. **R**Esp. ad primum affirmativè; constitueret enim & approbare confessarios est jurisdictionis ordinaria, quam passim in hoc puncto exerceri videmus sine speciali mandato à Vicariis Episcoporum. Poterit itaque Vicarius Capitularis quoad hæc omnia sine speciali mandato Capituli, quæ supra diximus posse in hoc puncto Capitulum per suum Vicarium, adeoque etiam, ut expressè in terminis de Vicario Capitulari Ventrigl. loc. cit. n. 44. poterit is facultatem concedere confessariis absolviendi ab omnibus casibus Episcopo reservatis.

tis, & confessarium deputare pro absolutione causum reservatorum.

2. Resp. ad secundum pari modo affirmativè ob eandem rationem, Ventriglia loc. cit. ubi expressè: Vicarius Capitularis potest revocare facultates omnes audiendi confessiones sacramentales, & confessores examinatos & approbatos per Episcopum mortuum iterum ad examen revocare, & si inhabiles invenerit, reprobare, etiam si regulares sint. Quæ facultas licet forte dénegetur Episcopo, qui temel examinavit, & simpliciter approbavit confessarios, maximè regulares (quod ipsum tamen valde limitandum) permittitur tamen successori, & Vicarius Capituli dicitur successor. Ita ille, citans Henriquez in sum. lib. 3. depenit. cap. 6. in princip. &c. Et sic id ipsum quoque quotidie practicari videmus à Vicariis Episcoporum vi generalis commissionis Vicariatus iis facta.

Quæstio 597. An Vicarius possit interponere autoritatem suam in alienatione honorum ecclesiistarum inferiorum Cathedrali?

R Esp. Quod hac in parte potest Capitulum, hoc ipsum poterit ejus Vicarius, quia est jurisdictionis ordinaria, & sèpè necessarium.

Quæstio 598. An Vicarius Capituli sine ejus speciali consensu indicere & ordinare possit processiones?

1. R Esp. Potest Vicarius Capitularis processiones publicas indicere, & præscribere quod, & quomodo sint dirigenda. Pignat. tom. 10. consult. 121. num. 21. residet enim hoc jus privatiè quoad alios penes Ordinarium. Pignat. loc. cit. idque ex mente S. Congregationis Concilii in Elborens. 14. Ian. 1617. teste Barbosa juri. eccles. lib. 1. cap. 43. num. 161. non obstante, quod Capitulum, vel alii essent in quasi possessione contraria, & non obstante etiam immemoriali consuetudine juxta decis. Congregationis sacrorum Rituum in Camerim. 24. Aug. 1619. quam pariter referunt Pignat. & Barbos. locis cit. Jam vero Vicarius Capitularis habet fundatam intentionem in exercitu ordinariae jurisdictionis eadē prorsus ratione sibi, quæ Episcopo cohercentis. Pignat loc. cit. n. 1. citans. gl. in cap. Romana. v. generaliter. de appellat. in 6. & ibi Doctores, & in cap. tua. v. vicarii, de offic. Vicar. Covar. præf. quest. cap. 4. num. 87. Sanchez de matrim. l. 3. d. 29. qu. 29. nu. 1. Sbroz. lib. 2. qu. 55. num. 9. Garc. part. 5. cap. 8. num. 21. ubi, quod Vicarius (intellige tamen Episcopi) sicut Episcopus ordinarius est. Et quod dicendum quoque de Vicario Capitulari sede vacante expressè ait. Ex quo eodem principio fundata nimis intentio nis in exercitu jurisdictionis ordinariae competentis Episcopo sequitur, posse Vicarium Capitularem omnia, quæ potest Capitulum vi jurisdictionis Episcopalis, in qua succedit, quamdui positivè nihil à Capitulo respectu Vicarii sui exceptum est. Et sicut Capitulum succedit in jus universum Episcopi, potestque agere omnia, quæ sunt ordinariae jurisdictionis, nisi expressè reperiantur ei prohibita; ita quoque totam illam jurisdictionem

nem exercere potest per Vicarium suum, & exercet, nisi expressè sibi aliqua reservet. Pignat. tom. 9. consult. 159. num. 3. Garcias loc. cit. num. 22. citans Pavin. Uglolin. Sanch. Sbroz. Confirmatur responsio quoque ex eo, quod eadem prorsus jurisdictione indicendi publicas processiones, illasque ad evitanda scandala potius per hanc, quam per illam viam dirigendi absente Episcopo residet in Vicario illius generali cum consilio quidem Capituli, non autem de ejus consensu, ac eodem modo, quo posset Episcopus, si praesens esset. Pignat. loc. consult. 121. num. 3. ex Barbosa loc. cit. testatur sic resolutum in S. Congregatione Rituum in Vigiliensi. 28. Septemb. 1630. Unde jam etiam, ut addit Pignat. num. 4. juxta dispositiōnem Tridentini sej. 25. cap. 13. de regul. poterit dicas Vicarius nedum minari censuras & penas etiam extraordinarias Canonicis ad publicam processiōnem accedere recusantibus; verum & illas exequi. Pro quo citat Riccius in collect. ad Trident. loc. cit.

2. Non tamen potest Vicarius Capitularis processiones publicas sive generales indicere Capitulo non requisito, sive sine ejus consilio, & consequenter neque tunc præcipere Canonicis ut interficiant. Pignat. num. 5. Nam neque Episcopus ipse, neque ejus Vicarius potest tales processiones indicere sine consilio Capituli, cum non competat ei potestas liberè indicendi processiones, sed solum de consilio Capituli. Pignat. loc. cit. num. 5. & 6. juxta plures declarationes sacrae Congregationis relatives à Riccio in pr. Curia Arbitri. Neapol. part. 4. decis. 379. à num. 3. & à Barbosa ad cit. loc. Trident. & in sum. Apost. decis. collect. 305. num. 3. & de off. & potest. Episc. alleg. 23. à num. 4. Quod ipsum tamen consilium Capituli necessariò requirendum intelligi de processionebus, quæ sunt in civitate (intellige, Episcopali, seu ubi est Capitulum Cathedrale) non verò de iis, quæ sunt extra illam in oppido aliquo diaœcis, tradit Pignat. loc. cit. nu. 8. juxta declarationem S. Congreg. Concilii.

Quæstio 599. Num Vicarius Capitularis uti possit sigillo suo particulari, an vero tenetur uti sigillo Capituli?

1. R Esp. Quæ Vicarius Capitularis, seu in scripturis publicis, quas expedit tanquam Vicarius Capituli, uti non debet sigillo privato, sed uti debet publico sigillo Capituli. Pignat. tom. 9. conf. 159. num. 7. Sigillum enim requiritur & apponitur, ut autoritatem tribuat mandatis, præceptis, & ordinationibus; adeoque ratione publici officii, quod quis gerit: ergo debet esse non privatum, sed publicum, & authenticum, quale est sigillum Principis, Magistratus, Episcopi, & in specie Capituli jurisdictionem ordinariam exercentis. Pignat. loc. cit. de quo vide Gouiz. ad regul. 8. cancell. gl. 61. ubi multa de sigillis. Cumque sigillum tantum tribuat autoritatem literis, quantam vulpis, qui autoritatem concedere potest, si persona sit publica, & ratione publici officii, quod gerit, autoritatem scriptura sua tribue cupit, consignatio illius debet esse publica, sive uti debet sigillo publico,